

Berntsen: Jeg skal gjøre det saa snart som muligt.

Formanden (Høgskro): Det ærede Medlem skal gjøre det strax.

Berntsen: Jeg bærer mig selvfølgelig for den ærede Formand. Jeg glæder mig kun ved ikke at høre til Høire; thi jeg har jo tilladt mig at udtale Tvivl i Dag om Handlinger, der ere udførte af den ærede Kultusminister.

Sluttelig skal jeg bemærke, at jeg ønsker, at Folkethinget ikke vil vige fra det indtagne Standpunkt, men fortsætte Forhandlingspolitiken og vedtage de Love, man anser for nyttige og gavnlige for Landet; men jeg haaber, at Folkethinget skal føre en saadan Forhandlingspolitik, at man ikke derved paa nogen Maade skal krænke det danske Folks lovlige og grundlovmæssige Ret. En saadan Forhandlingspolitik ønsker jeg at følge; om den fører til Forstaaelse, kan jeg ikke sige; men Et veed jeg, som jeg sætter Pris paa, og det er, at naar man her vedtager en Finantsloov, som jeg tror, at vi kunne forsvare, og byder en Finantsloov, som vi tro, at de forskjellige Samfundsinteresser i tilstrækkelig Grad kunne være tjente med, saa veed jeg, at faae vi ingen lovlig Finantsloov, da ligger Ansvaret derfor der, hvor det skal ligge, saa vil Ansvaret for, at vi i edblive at være i de provisoriske Tilstande, ligge hos det Landsthing og den Regjering, som modsætter sig at modtage en af Folkethinget vedtagen og tilbudt Finantsloov, som er saaledes, at enhver grundlovstro Regjering kan regjere med den.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scaevénus): Jeg har ganske vist ikke havt den Fornøjelse at høre det ærede Medlems Foredrag fra først af, efter som jeg havde Noget at gjøre i det andet Thing. Men jeg vil alligevel strax tage Ordet og svare paa Noget af, hvad han har sagt, da jeg ikke er sikker paa, at denne Forhandling vil udstrække sig til i Morgen. Jeg vil begynde bagfra, om jeg saa maa sige. Jeg vil da for det første tage Spørgsmaalet om en Afstemning i Skole-raadet for. Jeg ser ikke rettere end, at den Bestemmelse, som findes i Loven om Landkommunernes Styrelse om Amtsraadens Afstemning, den er en saa rent positiv Bestemmelse, saa fuldstændig stillende sig fra Alt, hvad der tidligere har været gjældende, at den ikke kan udbides til at gjælde udenfor, hvor det bestemt er sagt i Loven, at den skal gjælde. Det Naturlige vil for enhver Afstemning i enhver Forsamling være det, at

naar Afstemningen er falden, er Sagen afgjort, og den naturlige Afstemningsmaade er den, at naar Stemmerne staa lige, gjør Formandens Stemme Udslaget. Saaledes har det altid været Tilfældet før, og naar det ikke udtrykkelig er forandret, maa det efter min Formening gjælde endnu. Jeg gaar dernæst over til det andet Spørgsmaal om Loven af 2den Mai 1855. Dens § 3 lyder saaledes: „Ethvert Barn kan, naar det har fyldt sit 13de Aar, fuldstændig udskrives af Skolen og faae det nødvendige Vidnesbyrd derom meddelt, saafremt dets Forældre eller Værge forlange det, og Barnet af Skolebestyrelsen anses for at have opnaaet det Maal af Kundskaber og Færdigheder, til hvilket Skolen bør føre Børnene.“ Jeg veed ikke, at der fra Ministeriets Side er forlangt mere end den fuldstændige Udførelse af denne Paragrafs Ord, og jeg hæveder paa det bestemteste, at Ministeriets Cirkulære i saa Henseende, hvor det forlanger „meget godt“ i Hovedkarakter, er fuldt ud berettiget, foruden det, at det er fuldt ud fornuftigt; thi det er virkelig ikke fornuftigt at lade et Barn udskrives af Skolen med 13 Aars Alderen, naar det ikke har „meget godt“ i Hovedkarakter. At det tidligere har været brugeligt at lade dem udskrives med en mindre god Karakter, veed jeg meget vel; men det har været en almindelig Anskuelse, at denne lave Fremgangsmaade har været uheldig, og det er den, jeg har søgt at komme bort fra. (Berntsen: Skulle de have „meget godt“ i alle Karakterer?). Nei, kun i Hovedkarakter. Hvad Gymnastikcirkulæret angaar, da maa jeg for det første bemærke, at det er en Feiltagelse, naar det ærede Medlem vilde gjøre gjældende, at Gymnastiken ikke henhørte til de i Skolen befalede Forordninger; det gjør den sikkert. Det var en underlig Argumentation, at den ikke skulde være det, fordi den skal foretages udenfor det sædvanlige Timeantal. Det skal den ganske vist, men deraf følger ikke, at det ikke er et befalede Sag. Det veed det ærede Medlem ogsaa og lige saa godt som jeg. Naar dernæst det ærede Medlem gjorde gjældende, at det var underligt, at Ministeriet just nu for Diebliffet havde udstedt et saadant Cirkulære, da dog Ministeriet var enigt med ham i, at den nuværende saakaldte danske Gymnastik ikke var saa fuldkommen, som den skulde være, maa jeg her gjøre opmærksom paa, at han for det første i allerhøieste Grad overdrev Ministeriets og den af Ministeriet nedsatte Kommissions Enighed med ham. Hvis han havde lagt nye Mærke til, hvad jeg oplæste i Gaar, og hvad jeg antager, er trufft i Dag, vilde han se, at denne Kommissions Anskuelse er den,